



Niels van der Plas

Alimali

De vier seizoenen

Geïllustreerd door
Borislav Varadinov

Niels van der Plas

Dit is een digitaal inkijkexemplaar voor Alimali - de vier seizoenen. Dit inkijkexemplaar bevat slechts enkele bladzijden van het boek. Om misbruik te voorkomen is de content gecomprimeerd.

Het is niet toegestaan om (delen van) dit inkijkexemplaar te kopiëren, op te slaan of te verspreiden, tenzij voor de promotie van het boek Alimali - de vier seizoenen.

Wij wensen u veel leesplezier toe.

Met vriendelijke groeten,

Freija Media



Geïllustreerd door Borislav Varadinov



www.freija-media.com

Ontwerp omslag: Borislav Varadinov
Ontwerp binnenwerk: Niels van der Plas
Illustraties: Borislav Varadinov

Eerste druk: April 2012

Copyright © 2012 Freija Media, Utrecht

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN: 9789081876902



Alimali

Winter



De dagen waren kort. De nachten waren lang. De strenge heerschappij van Koning Winter had het bos en de heuvel in zijn greep. Alimali's mooie boom was kaal en dood en zag er troosteloos uit.

Alimali zat binnen in zijn huis. Hij had het gezellig gemaakt. Er brandde een vuurtje, hij had kaarsen aangestoken en in zijn handjes hield hij een mok dampend warme chocola. Maar Alimali was niet blij. Hij hield niet van de winter. Hij hield niet van de kou, die alle leven uit het bos had verdreven. De dieren hadden zich verscholen in hun holen en hielden een winterslaap. De vogels leefden in ballingschap in het warme zuiden.

Alimali voelde zich eenzaam. Hij had niemand om mee te praten of te spelen. De andere Dweren in het bos vonden hem een rare snuiter. Hij was de enige Dwerg die niet in een dennenboom woonde maar in een loofboom. Als Alimali naar het dorp ging om inkopen te doen, wezen de andere Dweren hem na. Of ze fluisterden achter zijn rug om. Soms zeiden ze lelijke dingen over hem. Dat deed Alimali veel pijn. 's Avonds hilde hij zachtjes in zijn bed.

Met betraande ogen keek Alimali door het raam naar buiten. De lucht was zwart. Het was donker en bewolkt; er was geen ster te zien. Hij dronk de beker chocola leeg, doofde de kaarsen en ging naar bed. Snuitend en snotterend viel hij in slaap.



Die nacht toonde Koning Winter zijn milde hand. Vanaf zijn barre troon in het noorden van de wereld zwaaide hij zijn scepter en beval de wolken een deken te weven van witte sneeuw. Heel de lange winternacht werkten de wolken aan het wonder van de witte pracht. En toen de ochtend aanbrak, was de wereld onherkenbaar veranderd.



Alimali stond op zodra het licht werd. Toen hij naar buiten keek en zag dat het had gesneeuwd, was hij blij verrast.

'Wat schitterend!' zei hij vol bewondering. Alimali had sneeuw altijd fantastisch gevonden. Dat was eigenlijk het enige wat hij leuk vond aan de winter. Vroeger had hij met de andere Dwergen in de sneeuw gespeeld: sneeuwballen gooien, sleetje rijden. Of een iglo bouwen. En sneeuwpoppen maken.

'Een sneeuwpop!' riep Alimali uit! 'Ik maak een sneeuwpop! En dan word ik daar vriendjes mee. En dan hoef ik nooit meer eenzaam te zijn!'

Hij kleepte zich warm aan – een dikke jas, een wollige muts en een pluizige sjaal – en rende naar buiten. De sneeuw knisperde onder zijn voetjes. Hij maakte een kleine sneeuwbal en rolde hem over de grond. De sneeuw plakte goed en al snel groeide de bal groter en groter en werd zwaarder en zwaarder. Maar opeens begon de bal vanzelf te rollen. De sneeuwbal rolde de helling van de heuvel af naar beneden. 'Ho even!' riep Alimali en hij rende achter de sneeuwbal aan. Maar hij struikelde over een grote steen. Alimali rolde de heuvel af. De sneeuw bleef aan hem plakken en al snel zag hij er zelf uit als een sneeuwbal die steeds harder naar beneden rolde totdat hij – BOEM – tegen een boom botste en tot stilstand kwam.



'Gaaf het?' klonk een stem vlak bij hem. Alimali keek om zich heen. Een jongen kwam op hem afgerend. Een Elf, zag Alimali. De jongen was iets kleiner dan hijzelf en had vleugeltjes op zijn rug.

'Ja hoor, het gaat wel,' antwoordde Alimali onverschillig. Hij had zich niet bezeerd. Maar er was wel sneeuw onder zijn trui terecht gekomen en het koude smeltwater droop in zijn broek – brrr!

De jongen hielp hem overeind. Hij knipte in zijn vingers en had plotseling een flesje in zijn hand.

'Drink dit maar,' zei hij. 'Daar word je warm van.' Alimali nam een slokje en voelde de warmte door zich heen trekken.

'Wat was je eigenlijk aan het doen?'

'Ik ben een sneeuwpop aan het maken,' antwoordde Alimali. En die sneeuwpop wordt mijn beste vriend.'

'Leuk!' zei de jongen. 'Ik heet Quibs. Mag ik je helpen?'

'Ik heet Alimali,' zei Alimali. 'Natuurlijk mag je me helpen.'

Samen duwden Alimali en Quibs de sneeuwbal terug de heuvel op. Ze duwden en ze rolden en ze pufden. Met zijn tweeën lukte het ze om de sneeuwbal tot vlak voor Alimali's boom te rollen.

'Even pauzeren,' zei Quibs. 'Neem nog een slokje.'

'Ik haal er wat te eten bij,' antwoordde Alimali. Hij rende zijn huisje in en pakte de koekjestrommel. Toen hij terugkwam had Quibs twee kristallen glaasjes volgeschonken met zijn toverdrankje. Ze dronken de glaasjes leeg en aten een koekje. Daarna gingen ze weer aan het werk. De zon stond inmiddels hoog aan de hemel en de lucht was helder en blauw. Het weer was heel aangenaam.

Alimali is een vrolijke en nieuwsgierige Ouwerg. Hij woont in een groot dennenbos. Op een dag maakt hij een wandeling door het bos. Op een open plek ziet hij een boom die anders is dan de bomen die hij kent. Een boom die geen naalden heeft, maar bladeren.

Alimali verlaat zijn oude woning en gaat bij zijn nieuwe boom wonen. Wat Alimali niet weet, is dat zijn nieuwe huis heel anders reageert op de seizoenen dan zijn oude woning. En zo maakt Alimali ieder seizoen een ander avontuur mee.

Alimali - de vier seizoenen is een vrolijk en kleurrijk boek. Het boek is voorzien van 26 paginagrote en kleurrijke illustraties waar steeds iets nieuws op te ontdekken valt.

freija

media

ISBN 978-90-818769-0-2



9 789081 876902 >